

[Hans Thyge Jacobsen.]

kunde han maaske ved Lejlighed faa dette Forhold belyst.

Ragnhild Andersen: Som det allerede er sagt af de øvrige ærede Ordførere, tilsigter Lovforslaget midlertidigt at forhøje Invaliditetserstatningerne til tilskadekomne militære værnepligtige. Ifølge Forslaget vil der nu blive ydet et Tillæg paa $66\frac{2}{3}$ pCt. af det til Udbetaling kommende Beløb, og Maksimumsbeløbet for Aarslønnen vil nu blive forhøjet til 5 000 Kr. Som den højt-ærede Socialminister udtrykte det, svarer denne Forhøjelse til den Regulering af Ulykkesforsikringslovens Satser, hvorom der i Øjeblikket er Forslag til Behandling i det andet høje Ting. Da vi for ca. en Maaned siden behandlede et forudgaaende Forslag om Ændring af Loven vedrørende Invaliditetserstatningen til de militære værnepligtige, redegjorde jeg paa mit Partis Vegne for vore Synspunkter, som gik ud paa, at Tillægget til Militærinvaliderne var for ringe, og Maksimumsbeløbet for Aarslønnen var sat for lavt, og jeg skal tilføje, at selv med den foreslaede Forhøjelse, hvor Tillægget bliver $66\frac{2}{3}$ pCt. og Aarslønnen 5 000 Kr., vil disse Satser stadig være for lave, og Vilkaarene vil stadig være utilfredsstillende for Militærinvaliderne. Som jeg dengang anførte, drejer det sig om Mennesker, over for hvem vi har et ganske særligt Ansvar, og det kan derfor ikke være rigtigt, at man vedblivende regulerer Lovgivningen for Militærinvaliderne i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, naar denne Lovs Satser og Minimalbeløb slet ikke er tilstrækkelige og slet ikke svarer til Indtjeningsmuligheder og Lønninger i Erhvervslevet. Hvis vi skal blive ved at regulere denne Lov i Henhold til Ulykkesforsikringslovens Satser og Minimumsbeløb, maa det betyde, at Ulykkesforsikringsloven maa tages op til Revision, hvad disse Forhold angaar, saaledes som jeg allerede tidligere har peget paa. Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget vor Tilslutning.

Johs. Christiansen: Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg takker for velvillig Tilslutning til det forelagte Forslag, og jeg kan give den Oplysning, at jeg i det andet høje Ting i Dag har givet Tilsagn om at tage hele dette Forsikringslovkompleks op til nøje

Undersøgelse, saa snart vi kommer over den værste Travlhed her paa Rigsdagen, og saa forelægge Forslag til Revision. Det er ogsaa min Opfattelse, at der kan være meget at rette. Ogsaa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen meget forstaaende pegede paa, vil der være Grund til at tage op, men ogsaa selve Forsikringssummerne har forskubbet sig, selv om vi giver de Reguleringer, der er givet Udtryk for gennem det foreliggende Forslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 119 af 17. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3423, Forelæggelsen i Tidenden Sp. 3120).

Sagen sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen m. fl. har forelagt Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde.

Overarbejdsloven blev til i Maj 1937 under Indtryk af 30ernes Arbejdsløshed. Ligesom Arbejdsfordelingsloven, som jeg forleden havde den Ære at omtale for det høje Ting, skyldes Overarbejdslovens Fremkomst en ekstraordinær Ledighed. Man fandt det nemlig urimeligt, at enkelte Arbejdere til Stadighed udførte et betydeligt Overarbejde, medens mange af deres Kammerater samtidig gik ledige. For saa vidt kan man altsaa sige, at der ogsaa her var Tale om en Fordeling af det forhaandenværende Arbejde, ligesom Tilfældet er efter Arbejdsfordelingsloven, og der er ogsaa den Lighed mellem de to Love, at de begge hører hjemme i Tider, hvor man maa regne med en ekstraordinær Ledighed. Dette maa være Baggrunden for en saadan Lovgivning, og ligesom jeg mener, at denne Baggrund ikke længere er til Stede for Arbejdsfordelingsloven; saaledes mener jeg ogsaa, at vi nu gaar mod saa normale Tider beskæftigelsesmæssigt set, at Overarbejdsloven har udspillet sin Rolle.

Denne Rolle har for øvrigt aldrig været særlig stor, hvis man ser paa, hvor mange